

Børnemiljø vurdering

Skoleår 24/25 uddybning:

Forklaring:

Med udgangspunkt af evaluering af forrige års BMV, har vi udformet nye spørgsmål. De nye spørgsmål er lavet ud fra hvad vi er nysgerrige på, i forhold til børnenes hverdag på institutionen. Det gælder bl.a. hvorvidt børnene synes der er aktiviteter nok, om de synes aktiviteterne er fyldestgørende, kommer børnene dagligt rundt i alle frittens rum, føler de medbestemmelse og overordnede spørgsmål i forhold til kammeratskab. BMV'en er blevet udført af primære pædagogerne, i deres respektive årgange og fremstår anonymt.

Resultater:

I undersøgelsen spørger vi ind til hvorvidt børnene synes de har venner at lege med på KKFO. Langt størstedelen af børnene svarer positiv til dette, og kun ganske få føler det er problematisk.

I undersøgelsen spørger vi ind til hvordan børnene føler der bliver talt til dem, og hvordan de opfatter at andre børn taler indbyrdes. Til begge spørgsmål svarer flertallet, at de synes enten der tit- eller nogle gange bliver talt pænt. Der er dog en mindre del i begge spørgsmål der ikke oplever at børnenes sprog er pænt, enten rettet mod dem selv eller andre.

I videre forbindelse med sprog, er vi også nysgerrige på, hvordan børnene opfatter de voksnes sprogbrug, der er rettet mod dem. Her viser undersøgelsen at et overvældende flertal af børnene oplever at de voksne bruger et pænt sprog mod børnene. Der er kun en mindre del der oplever det ikke er pænt nogle gange eller aldrig.

I undersøgelsen spørger vi ind til drilleri og at blive holdt udenfor. Det ene om man selv gør det og det andet om man selv er offer for det. I begge spørgsmål er der et stort flertal der giver udtryk for at de aldrig eller sjældent oplever det, som udøver og som modtager.

I undersøgelsen spørger vi ind til hvorvidt børnene føler at de har mulighed for at få hjælp af en voksen hvis de har brug for det. Et flertal af børnene oplever at de har nemt ved at finde en voksen hvis de har brug for hjælp. Dog kan vi ud fra undersøgelsen se at der stadig er en stor del af børnene der synes det kan være problematisk at finde en voksen og få hjælp i visse tilfælde. '

I undersøgelsen spørger vi ind til hvorvidt børnene føler at de har medbestemmelse. Resultaterne viser at et flertal mener at de nogle gange har medbestemmelse, resten er fordelt nogenlunde lige mellem ja og nej.

I undersøgelsen spørger vi, i en multiple choice, ind til hvilke rum børnene opholder sig mest i, og hvilke rum de synes man kan være vild- såvel som rolig i. Resultatet viser, at alle KKFO'ens rum bliver benyttet af samtlige årgange. De rum der bliver benyttet *mindst*, er de rum der er mest udsatte mht. daglig åbning. De rum som der er tiltænkt til henholdsvis vilde- og rolige aktiviteter, stemmer overens med børnenes opfattelse af rummets funktion. Der er en meget lille gruppe af børn som har svært ved at aflæse rummernes tiltænkte aktivitetsniveau.

Valg og uddybelse af fokusområder (Hvorfor? - Hvorfor ikke de andre):

Ud fra resultaterne af BMV'en, har vi valgt at sætte fokus på to områder. De to fokusområder er valgt på baggrund af, at de har en større mængde negative kontra positive svar, i forhold til hvad vi vurderer ville være en acceptabel procentdel.

De to fokusområder er også valgt på baggrund af, at vi har mulighed for at arbejde konkret med begge *ud fra undersøgelsens anonyme forudsætning*. For at komme de andre eventuelle problematikker til livs, vil det kræve tilkendegivelse fra børnene om hvad de personligt har svaret. Så ville der eksempelvis være mulighed for at præcisere hvorfor de synes, at de ikke har venner at lege med på fritten, hvordan de synes der ikke bliver talt pænt til dem, eller hvad de specifikt opfatter som drillerier.

Første fokusområde er *medbestemmelse*. Da undersøgelsen viser at ca. 2/3 af børnene synes, at de enten nogle gange eller slet ikke har medbestemmelse, har vi valgt at lave en handleplan. Handleplanen skal hjælpe flere børn til at føle medbestemmelse, gennem flere forskellige tiltag der implementeres i KKFO.

Andet fokusområde handler om voksenkontakt. Da undersøgelsen viser at ca. 1/3 af børnene oplever at de ikke har mulighed for, at få hjælp af en voksen hvis de har brug for det, har vi igen valgt at lave en handleplan. Handleplanen skal styrke flere børn i oplevelsen af, at de bliver set og mødt af voksne og derigennem øge antallet af tryghedspersoner de kan gå til.

Faldgrupper og evaluering:

Efter afviklingen af undersøgelsen er det blevet tydeligt for os, at der kan forekomme mange misforståelser i forhold til børnenes opfattelse af spørgsmålene.

Der er, aldersmæssigt, stor forskel på børnenes forståelse af BMV-spørgsmål, hvorfor vi fremover ser os nødsaget til at dele BMV i to, der henvender sig til henholdsvis 0.&1. klasser og 2.&3. klasser.

I spørgsmålet om hvorvidt man har mulighed for at få hjælp af en voksen, vurderer vi at der kan være forskellige opfattelser af hvad det vil sige, at man kan få "hjælp" af en voksen. Svarer man nej dertil, fordi det ikke er ens yndlingsvoksen der er der, fordi man ikke kan se en voksen i nærheden eller er det svært at lokalisere en voksen uden at bevæge sig alt for langt væk fra situationen.

Der kan være forskellige opfattelser af hvad det vil sige at tale "pænt" eller at man "nogle gange" har medbestemmelse. "Pænt" blev ændret fra tidligere BMV-ordvalg "ordentligt", eftersom ordet reelt kan tydes på flere måder og derfor sprogligt kan være svært for børn at tyde definitionen af. "Pænt" gjorde det ikke lettere. Et barn svarede eksempelvis nej idet man kunne læspe eller tale meget højt. "Nogle gange" giver os ikke et ordentligt billede af om børnene reelt synes de har medbestemmelse eller ej. Valg af ord en markant betydning for BMV-resultat idet de kan tolkes på mange måder. "Tit", "dril", "ofte" "aldrig" etc. har børn svært ved at navigere i. Dette taler igen for at anerkende børnenes divergerende udviklingstrin, ved at inddele fremtidige BMV i to aldersgrupper.

Efter gennemgang af BMV har vi erfaret, at det er problematisk for os at komme eventuelle problemer til livs, da visse resultater kræver uddybning fra de enkelte børn. Ligeså har spørgsmålet om kvalitativ vs. kvantitativ BMV berørt udfordringen ved anonymitet. Kvalitativ BMV ville forhindre samtlige børn at komme til orde, mens kvantitativ BMV altid vil indeholde interessepunkter der ikke kan adresseres individuelt.

Der opstår udfordringer med vores forud givne svarmuligheder i det uddybende spørgsmål til punkt 1 - om børnenes legerelationer. Vi erfarede bl.a. at flere af børnene ikke følte at svarmulighederne var fyldestgørende til deres givende situation.

Alle ovenstående problematikker tages højde for i udarbejdelsen og afviklingen af fremtidige BMV.